

Podzimní vycházka ke Starému Světlovu Společná víkendová akce dětí a rodičů ze VII. třídy v sobotu 25. října 2014

Již na začátku září v době konání rodičovských schůzek jsme se v sedmé třídě domluvili na společné turistické akci. Termín jsme stanovili na začátek podzimních prázdnin.

Letošní podzim určitě všechny potěšil svou vlídnou tváří. Sluníčko dokázalo i přes ostřejší úhel dopadajících paprsků vykouzlit na našich tvářích úsměv a v duši hřejivou radost, kterou jsme někdy postrádali v době plačtivého léta. V den konání naší procházky nám však podzim ukázal svoji pravou tvář. Sluníčko zůstalo schované na mraky, ovšem nepršelo a ani vítr se do nás neopřel. Ze severní strany přicházel jen takový chladný pocit, který byl vlastně příjemný. Všichni jsme totiž byli vhodně oblečeni a nechyběl ani důležitý vitamín. Maminky napekly buchty, jistotu bezpečí zprostředkoval navigační systém GPS, no prostě dokonalost. Velmi vydařená akce.

A jak vše vlastně probíhalo? Sešli jsme se v Pozlovicích v 11 hodin u Pizzerie u Jána a vyrazili asi na šest kilometrů dlouhý okruh, v jehož polovině se nacházely zbytky strážného hradu Starý Světlov. Trasa byla velmi příjemná, dýchlo na nás kouzlo malebné krajiny Luhačovického Zálesí se svými pastvinami a remízky, smíšený les voněl podzimem. Nejdříve jsme se drželi modré turistické značky, do obce Podhradí jsme sešli po lesní zelenobílé cestě. Na trase se děti dostatečně vyřádily, krajinou se dokonce mohly pokochat i z lesního posedu, takže nechyběl ani malý tělocvik. Spotřebovaná energie byla vzápětí doplněna domácími buchtami našich laskavých maminek.

Když jsme přišli k ruinám Starého Světlova, byli jsme příjemně překvapeni. O památné mitose stará parta nadšenců, kteří zpevnili základy a pomohli tak turistům udělat si obrázek o velikosti půdorysu hradu. K vesničce Podhradí jsme se dolů z kopce prošustili spadaným listím. Byla sobota a práce všeho druhu - hrabání listím počínaje přes rytí a řezání dřeva - místními občany nás provázela po celou cestu. Na děti čekalo na návsi milé překvapení v podobě velmi pěkného hřiště s průlezkami, hradem a kolotočem.

Pak už naše kroky vedly přímo do pizzerie. Naše ratolesti si pochutnaly na výborné pizze, ale ještě před tím jsme si trochu zasportovali při bowlingu. Mezi dospělými i mezi menšími hráči se ukázalo několik nadějí, které ostatní pravidelně odměňovali potleskem.

Domů jsme se vrátili kolem osmnácté hodiny s pocitem velmi pěkně stráveného společného odpoledne. Slova na závěr, že už se těšíme na další akci, byla tou nejhezčí odměnou.

Za rodiče a děti sedmého ročníku Miriam Vandová, třídní učitelka

